

Sygn. akt II CSK 717/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa K.O.

przeciwko Portowi Lotniczemu „P.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w P.

z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...]17,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza na rzecz powoda od pozwanej kwotę 2700,- (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący wskazując na oczywistą zasadność skargi odwołuje się przede wszystkim do art. 133 POŚ, art. 7, 156 ust. 1, 174 ust. 4 i 240 ust. 2 u.g.n. oraz art. 278 § 1 k.p.c. twierdząc, że sporządzona opinia biegłego nie spełnia wymogów określonych tymi przepisami oraz zdaniem biegłego nie stanowi operatu szacunkowego, co wyklucza ją jako dowód w sprawie, a gdyby nawet ją uznać za taki operat, to jej prawidłowość powinna być poddana kontroli organizacji zawodowej rzeczoznawców majątkowych, zaś wniosek skarżącego w tym przedmiocie nie został uwzględniony, co doprowadziło do przerzucenia na biegłego obowiązku ustalenia faktu w postaci przyczyn spadku wartości nieruchomości oraz oceny prawnej w zakresie odpowiedzialności pozwanego. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi

do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu.

Nie może budzić bowiem wątpliwości, że sporządzenie przez biegłego w postępowaniu sądowym opinii dotyczącej wartości nieruchomości lub wartości nieruchomości po uwzględnieniu ograniczeń wynikających z ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania jest operatem szacunkowym w rozumieniu art. 156 i 157 u.g.n. i co do zasady może podlegać sprawdzeniu przez organizację zawodową rzeczoznawców. Jednakże w pierwszej kolejności opinia ta, jako dowód w sprawie, podlega ocenie sądu i do sądu należy decyzja, czy zachodzą przesłanki do złożenia wniosku o ocenę jej prawidłowości na podstawie art. 157 ust. 3 u.g.n., a zwłaszcza czy dowody zaoferowane przez stronę kwestionującą opinię lub twierdzenia strony czynią jej wnioski wątpliwymi. Wbrew twierdzeniu skarżącego opinia zawierająca wycenę nieruchomości na dzień 28 lutego 2012 r. została zaktualizowana w dniach 19 listopada 2015 r. i 18 grudnia 2015 r. a Sąd drugiej instancji w obszernym wywodzie odniósł się zarówno do zarzutów pozwanego, jak i przyczyn odmowy uwzględnienia wniosku o weryfikację prawidłowości opinii przez zawodową organizację rzeczoznawców majątkowych. Oczywiście błędne jest także twierdzenie, że to biegły dokonał zarówno ustaleń faktycznych, jak i oceny prawnej. Mając na uwadze uzasadnienie wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi pozwanego na tle motywów zaskarżonego wyroku, brak podstaw do stwierdzenia oczywistości naruszenia wskazanych przez niego przepisów prawa materialnego i postępowania, a w konsekwencji do uznania, że *prima facie* zachodzi oczywistość zasadności skargi kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹

k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804).

jw

a.ł.